

Exoten in een zwoele zomernacht

Lichtwezens

Liesbeth den Besten

Tentoonstellingen over licht zijn populair in de duistere wintermaanden, als de schemering steeds korter duurt en de nacht ver de dag inkruipt. Een van de vreemdste licht-tentoonstellingen op dit moment is te zien bij galerie Dis in Maastricht. Wie de galerie in het oude stadscentrum bezoeken wil, zou daarvoor eigenlijk een van die sombere en druilerige decemberdagen uit moeten kiezen (keus genoeg). Op dat soort dagen komen de tentoongestelde lichtobjecten van de jonge ontwerper Jürgen Reichert het best tot hun recht.

In de voorste ruimte van de galerie staat een enorme Blauwe Bloem, 1.60 m hoog. Eigenlijk is de lamp wit maar als het blauwe blacklight in de stamper aan is, zal de bloem, naarmate het licht

in de omgeving tempert, steeds blauwer gaan gloeien. Hoewel de lamp ook op sombere winterse dagen straalt als een exoot, gaat hij pas optimaal functioneren tijdens een zwoele zomernacht. Dan komen de vliegjes, de motjes en de mugjes, die een nieuwe biotoop ontdekken tussen de blauw oplichtende nylon haartjes van de stamper van de bloem. De friemelende, fladderende, zoemende nachtdiertjes zullen een prachtig spel spelen. 's Ochtends zijn ze weer weg, verdwenen – ze hebben zich niet dood kunnen vliegen tegen de lamp, die van zachte kunststof gemaakt is. De Blauwe Bloem en alle andere lichtobjecten van Jürgen Reichert zijn gemaakt van siliconen, nylon, wol en pigment. Siliconen is een onaanzienlijk materiaal, een soort pasta uit tubes die je bij de doe-het-zelf-winkel kan halen. Reichert bouwt de objecten laagje voor laagje, bolletje voor bolletje op, in een zelf

'Awonawilona'

'Blauwe bloem'

'Anemone'

ontwikkelde techniek, en weet het materiaal een rijke en tactiele uitstraling te geven. De meeste lichtobjecten zijn een stuk kleiner dan de Blauwe Bloem maar niet minder eigenzinnig. Reichert noemt ze Lichtwezens, een rake typering want ze hebben de zelfstandigheid van een object en ze bestaan uit licht, ze gloeien als het ware op van binnenuit als een gloeidraad. Met zo'n Lichtwezen in huis heb

je er een huisgenoot bij, een huiswezentje dat je niet zomaar in de huiskamer ophangt. Sterker nog, de meeste objecten willen liggen en pas als je ze een besloten hoekje of een schemerig plekje geeft, zullen ze hun volle schoonheid prijsgeven. Met de installatie Onthulling, die bestaat uit een aantal losse vellen, een soort afgestroopte huiden, heeft Reichert echter zijn doel voorbij geschoten. Zijn

Lichtwezens ontlene namelijk juist hun kracht aan het feit dat ze van binnenuit oplichten, terwijl de losse 'huiden' van de installatie dof en ontkracht op de grond liggen. De lichtobjecten daarentegen lijken te leven, met hun lange tentakels die zo zouden kunnen gaan bewegen. Ze lijken op zacht wuivende waterplanten of enorm uitvergroete micro-organismen en hun aantrekkingskracht is groot – ze moeten

gevoeld en geaaid worden. Ze zijn zacht, rubberachtig, warm en kriebelig – zo kan licht dus aanvoelen. Jürgen Reichert laat zien dat licht een materiaal is, een materiaal zonder stoffelijke eigenschappen, dat dankzij zijn bewerkingen tastbaar gemaakt wordt. De lichtobjecten zijn allemaal uniek omdat de ontwerper geen mallen gebruikt, behalve voor de Anemone. Die kan op bestelling gemaakt worden maar zal altijd iets anders zijn dan de anderen in de serie. Je kunt geen boek lezen bij de Lichtwezens maar ze zullen je wel bijlichten in mentale zin, omdat het fascinerende en betoverende objecten zijn.

Galerie Dis, Tafelstraat 28, Maastricht, ma t/m za van 12.30-17 uur, behalve feestdagen. De tentoonstelling duurt t/m 6-1-2001. Prijs van de Anemone: f450,-.